

τὴν σιμερον φανενδον καὶ ομολο εγω οηποκατουθεν γεγραμενος
οτη οτη παρακαλεσαι τον κυργριγορη παλανηδου καὶ μου εγινεν κεφιλης ης
διαφορους χρεοφιλετας μ γ. 6775 ητη γρόσια εξχιλιαδες επτακισια ευδο-
μυτα κεντε διαχαρον φλιις εις την τελίαν πληρομην της διοριας και τημενα
απεριωη η διοριαν να του πληρον το σινηθισμενον διαφορον πρὸς διο-
τα εκιτο τον καθεκαστο μηνι επτο ης ενδιξιν

1811 ηουνηου α. Ιωαννινα

Νικολάου Χαμον ἀποσχωμε τανοθεν

Αναστ. χατζόπουλος μαρτυρῶ

Ιωανης Θοσμας Μαρτυρῶ

γιανη μη:ζο βιης μαρτήρῳ

γεοργίως θεμελις μαρτιρο

Τριανταφιλος ἀναστασίου καβουκη μαρτιρο

*Ἄρ. 7673 ήτοι ἑπτὰ χιλιάδες ἔξακόσια ἑβδομῆντα τρία γρόσια ἔλαδον
δανεικῶς διὰ ἔξοδα εἰς τοὺς γάμους τῶν θυγοτέρων μου, ἀπὸ τὸν γαμ-
βρόν μου Ἀλέξιον Φύλιου, μὲ τὸ διάφορόν τους πρὸς 1 τὰ %, τὸν μῆνα
καὶ τοῦ ἔδωκαν ἀμαρέτι τὸ μοῦλκι μου δποῦ εἶναι εἰς τοὺς δραμεσιοῦς δύο
σπήγια, καὶ εἰ μὲν πληρωθεῖν τὰ ἀσπρα ἕως τοὺς χρόνους ἔχει καλῶς, εἰ
δὲ δχι τότες κάνομεν ὅπως ἡμπορέσομεν, δηλοδὴ η φροντίζομεν ἐγὼ καὶ
τὰ παιδιά μου Μιχαὴλ καὶ Δημήτριος διὰ τὰ ἀσπρα, ἀν θέλοντα τὸ μοῦλκι,
η πουλεῖται τὸ μοῦλκι η μένει τοῦ γαμβροῦ μας Ἀλέξιον, η δπως ἀλλως
εὑρεθῇ εὔλογον. διὸ δέδωκα τὸ παρὸν καὶ εἶναι εἰς ἔνδειξιν.

Τῇ α Ιουνίου 1831 Ιωαννινα.

Γρηγόριος μπαλλάνος δ:δάσκαλος βεβαιῶ καὶ ὑπόσχομαι
δημήτριος γρηγοριου μπαλλάνου βεβαιώνο.

*Ισον ἀπαράλλακτον τῷ πρώτῳ τύπῳ.

‘Ο Ιωαννίνων Ιωακείμ ἐπιβεβαιῶ.

Διὰ τοῦ πυρόντος ἐκκλησιαστικοῦ καὶ ἐμμαρτύρου ἐπιτροπικοῦ Γράμ-
ματος δῆλον γίνεται, ὅτι παρουσιασθέντες ἐνώπιον ἡμῶν ὁ τε Μιχαὴλ καὶ
Δημήτριος Γρηγοράσκον μπαλανίδυν, ὠμολόγησαν ίδίοις αὐτῶν χεῖλεσιν

ὅτι αὐτοθελήτως καὶ ἀπαραβιάστως ἀποκαθιστῶσιν ἐπίτροπόν των πληρεξούσιον τὸν γαμβρόν των Κύριον Ἀλέξιον Φίλιον διὰ νὰ πωλήσῃ τὰ μητρικά των κτήματα, δποῦ ἔχουσι, δηλ. τὸν εἰς Ἰωάννινα ὁσπητόπον ὄνομαζόμενον Χαιζῆ-δόκων καὶ τὰς δύω μπάσινας εἰς Δραμισούς, καὶ τὸ ὁσπήτιον δποῦ ὁ πατήρ των ἔχει τὸν τόπον τοῦ Ζωσιμᾶ, ἥ δποια πώλησις τῶν ἀνωθεν κτημάτων ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ἐπιτρόπου τῶν Ἀλέξιον Φίλιον θέλει εἶναι δεκτή, καὶ ἀναντίρρητος, ὡς γεγενημένη παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων Μιχαὴλ καὶ Δημήτριον, εἰς δὲ τὴν τούτου ἔνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐμμάρτυρον ἐπιτροπικὸν γράμμα καὶ ἔδοθη τῷ Κυρίῳ Ἀλέξιῳ Φίλιον, ἵνα ἐνεργήσῃ ἀσφαλῶς τὰ τῆς ἐπιτροπίας του.

1833 Ἰουνίου 14 Ἰωάννινα.

Μιχαὴλ Παλλάνος βεβαιόνω	Δημήτριος Παλλάνος βεβαιόνω
Δημήτριος Δρόσος μαρτυρῶ	Γιαννάκης Δούκας μαρτυρῶ
Δημήτριος Ζώτογλου μαρτυρῶ	Βασίλειος Δημητρίου μαρτυρῶ
Στέργιος Χ'' Μάνθου μαρτυρῶ ὅτι Ἰονον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτιστέπορφ.	
Τασιούλας Παναγιώτου ὄμοιοις.	

**ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΤΟΥ Ν. ΖΩΣΙΜΑ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝΤΩΝ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΑ Δ ΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΑΥΤΟΥ ΟΡΙΣΘΕΝΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΛΘΗΚΗΣ ΤΟΥ Π ΣΟΥ
ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΝ.**

Πρὸς τὴν ἐκ μέρους τοῦ Αὐθέντου μας διορισθεῖσαν Σεβαστὶν Ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἐκ τῶν Κυρίων Γεωργίου Μακρῆ, Δ. Μανώλη Τζινοπούλου καὶ Κωνοταντίνου Στύλου.

Εἰς Ἰωάννινα

**Κύριε Γεώργιε Μακρύ, Δ. Ζότογλε, Μανώλη Τζινόποντε
καὶ Κωνστ. Στύλε**

Ο δοίδιμος Ν. Ζωσιμᾶς διὰ τοῦ 31 ἀριθμοῦ τῆς Διιθήκης του, διέταξε τοὺς ἐν Μόσχα Γενικοὺς Ἐπιτρόπους του, ἵνα ἐμβάσθε εἰς τὸν Προεστῶτα Ἰωαννίνων, εἰς τὸν Ἐφόρους τῶν κατιαστημάτων, καὶ Ἐπιτρόπους τεσπάρων ἐκκλησιῶν, Ρουύλια μτσιγνάτζες πέντε χιλιάδες, ἐν αὐτὸς ζῶν δὲν ἥθελε τὰ ἐμβάσει, διὰ νὰ τὰ μοιρασθῶσιν εἰς τοὺς πλιγιστέρους του συγγενεῖς, οἵτινες ἥθελον ἀποδειχθῆ ὅτι τῷ ὅντι εἶναι συγγενεῖς, μὴ διτες εἰς αὐτοὺς γνωστοί, κατ' ἀναλογίαν.

Οἱ Γενικοὶ Ἐπίτροποι, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ ἀοιδίμου κατέθεσαν τὸ Κεφάλαιον τοῦτο ἐπὶ τόκῳ κατὰ τὸν Σβριον τοῦ ἔτους 1852 ἀπέστειλαν τὸ Κεφάλαιον τῶν χρημάτων τούτων εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους τεσσάρων Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Νοοοκομείου διὰ νὰ τὰ μοιράσωσι κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Διαθέτου, καὶ νὰ τοῖς σύρωσι καὶ τὸ ποσὸν τῶν τόκων, γράφοντάς τους εἰς πόνους ἐδόθησαν.

Ἀνταπαιηταὶ τοῦ δικαιώματος τούτου ἐπαρουσιάσθησαν συγγενεῖς πέμπτου ἔκτου καὶ ἑβδόμου βαθοῦ, καὶ πέμπτου μὲν βαθμοῦ ἦσαν τὰ τέκνα τῆς Κυρίας Φίλιου Θυγατρὸς Γρηγοράσκου, καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Κωνσταντίνου Μολυβάδα, ὡς ἀντιπροσωπεύοντα τὴν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἀοιδίμου Νικ. Ζωσιμᾶ ἐν Κερκύρᾳ ἀποβιώσασιν προμήτορά των. Ἐκτον βαθμοῦ ἦσαν αἱ Θυγατρές Σίνου, μία οἰκογένεια ἐκ τοῦ χωρίου Χρυσοβίτζης, καὶ ὁ Σταῦρος Κομπατῆς μετὰ τῆς αὐταδέλφης του Εἰρήνης, ἑβδόμον δὲ αἱ οἰκογένειαι Μίσιου, Κωνσταντίνου Ἀθανασίου, Χαραμῆ, Σταύρου Ιωάννου¹ καὶ Γκαβέτζα.

Οἱ τοῦ πέμπτου βαθοῦ βασιζόμενοι εἰς τὴν διάταξιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ὅτι οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς ἀποκλείουσι τοὺς ἀπωτέρῳ, ἵσχυρίζονται ὅτι ὅλον τὸ κληροδότημα ἀνήκει εἰς αὐτοὺς μόνους. Οἱ τοῦ ἔκτου βαθμοῦ θεωροῦντες ὅτι τὸ κληροδότημα τοῦτο καὶ τὴν Διαθήκην ὠφειλε νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς πλησιεστέρους καὶ ἐν Ἰωαννίνοις συγγενεῖς τοῦ Διαθέτου ἦξιοιν ὅτι τὰ τέκνα τοῦ Κυρίου Φίλιου ὡς γνωστὰ εἰς τὸν Διαθέτην διὰ τὴν συνεχῆ ἀλληλογραφίαν μεταξὺ τοῦ πατρός των, προεστῶτος τότε τῆς πόλεως καὶ ἐπιτρόπου τοῦ Διαθέτου εἰς ὅλας τὰς εὐφρετικὰς διανομάς του, καὶ ὡς τέκνα τῆς ἐπιέωσης μητρός των, ἥτις ἐκληροδοτήθη ἴδιαιτέρως διὰ τῆς πούτης Διαθήκης. (διότι τὰ τέκνα δὲν κληρονομοῦσιν εἰ μὴ διὰ τοῦ δικαιώματος τῶν γονέων των) νομίμως πρέπει νὰ ἀποκλεισθῶσι τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ ὅτι τὰ τέκνα τοῦ Κυρίου Μολυβάδα ὃς διαμένοντα εἰς ξένον κράτος δὲν ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κληροδοτήματος τούτου κατὰ τὴν διαθήκην, διότι ἐὰν καὶ οἱ μακρὰν τῶν Ἰωαννίνων είχον δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κληροδοτήματος τούτου, ὠφειλε νὰ διακηριχθῇ εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ συγγενεῖς τοῦ ἀοιδίμου Ζωσιμᾶ, ἵνα παρουσιάσωσι τὰ δικαιά των, πρᾶγμα τὸ δόποιον ἀντίκειται εἰς τὸ γράμμα καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Διαθήκης, καὶ ἐπομένως ἐπειδὴ τὰ τέκνα Φίλιου καὶ Μολυβάδα ἀποκλείονται διὰ τοὺς ἄνω λόγους καὶ οἱ τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ είναι ἀπώτεροι, ἥξιοιν ὅτι τὸ κληροδότημα τοῦτο ὠφειλε νὰ διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν εἰς μόνους τοὺς τοῦ ἔκτου βαθμοῦ συγγενεῖς.

1) Ἡ Τσαπολάμπου, πατρὸς τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Οἱ τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ συγγενεῖς ἔξηγοῦντες τὸ εἰς τὴν Διαθήκην καὶ' ὀναλογίαν, δτι τὸ Κληροδότημα πρέπει νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς συγγενεῖς δλων τῶν βαθμῶν, ισχυρίζοντο δτι πρέπει νὰ μεθέξωσι καὶ οἱ ἀρχοντες τοῦ μεγάλου τούτου αληροδοτήματος.

'Ἐν τούτοις δ 'Αρχιερεὺς μετὰ τῶν Ἐπιτρόπων, οἵτινες ἄλλως δὲν εἶχον διάθεσιν διὰ νὰ πληρώσωσι τὰ χρήματα ταῦτα, ἔβραδυναν τὴν διάλυσιν τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλ' ἐπὶ τέλους πρὸ ἐνὸς ἥδη ἔιους διωρίσθη παρὸ τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τῶν προκρίτων πενταμελῆς ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν Κυρίων Γρηγορίου πρώην Πρωτοσυγκέλοι, Λέοντος Μελᾶ Γεωργίου Ζήση, Μιχαὴλ Γκόβελα καὶ Παναγιώτου Σακελλαρίου, ἵνα θεωρήσῃ καὶ ἀποφισίσῃ περὶ τοῦ ζητήματος καὶ τὴν θέλησιν τοῦ Διαθέτον.

'Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνεδριάσασα ἀποξεῖ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀγ. Γρηγορίου Πρωτοσυγκέλοι ἐκάλεσε καὶ τοὺς ἔχοντας δικαιώματα, ἵνα πληροφρηθοῦν καὶ ἔξι αὐτῶν τὰ εἰκότα.

'Ο Κύριος Π. Παπαφίλος παρόντος τότε τοῦ Σταύρου Κομπατῆ καὶ Εἰρήνης Ξακούτσου, μολονότι ἔκιμε προφορικῶς τὴν ἐνστασιν δτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εἶναι ἀναρμόδιος ἵνα δικάσῃ τὸ περὶ οὗ ζῆτημα, διαταχθεὶς μολοντοῦ παρ' αὐτῆς καθιυπέβαλεν ὑπ' ὅψιν της ἀπαντά τὰ προεκτεθέντα.

'Ἡ εἰρημένη Ἐπιτροπὴ ἔωχληθεῖσα ἵσως ἀπὸ τὴν νόμιμον προφορικὴν ἔκθεσιν τοῦ Κυρίου Παπαφίλου καὶ ὑποτείνομένη ἐνδεχομένην ἀνανέωσιν τῆς ἴνοχλήσεως των μὲ τῆς ἐπαναλήψις τῶν αὐτῶν παρατηρήσεών των, ἐν προτείνει καθὼς ἦν ἐκπιλούντο καὶ ἐκ δευτέρου οἱ δικαιοῦχοι ἀπαντες, δὲν ἔκρινεν εὔλογον ἵνα καλέσῃ αὐτοὺς μήτε καὶ ἐν τῇ ἴδιᾳ οἰκίᾳ νὰ συνεδριάσῃ καὶ ἐκ δευτέρου ἀλλὰ (ὡς μετέπειτα ἐμάθομεν) εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Λ. Μελᾶ (κεκλεισμένων τῶν θυρῶν) εἰς ἥν μετὰ μακρὰν καὶ ὕριμον σκεψιν ἀποφάνθη διὰ ἀποφάσιώς της διι τὸ περὶ οὗ δ λόγος αληροδότημα ἀνήκει ἀπικλεστικῶς εἰς μόνα τὸ τέκνα τοῦ Κερίνου Φύλιου, καὶ τοῦτο μάλιστα κατὰ γ ωμοδότησι τῶν τοῦ Ἀθήνας δικηγόρων Κυρίων Βελλίου, Τρανταφύλλου, Ηειλῆ καὶ Ιωννίδου. Ἐπιτέλη καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως δ Κύριος Π. Παπαφίλος ἐξήτησε παρὰ τοῦ μάγνου Πρωτοσυγκέλλουν ἀντίγραφον οὐτῆς καὶ ἐπειδὴ δ "Ἄγιος Πρωτοσύγκελλος ἐν τῇ αὐθαιρεσίᾳ του δὲν ἥθελησε μήτε τὸ εἰρημένον ἀντίγραφον νὰ δώσῃ, βιασθέντες οἱ ὑποφανόρενοι ἐγριάφαρεν πρὸς συμπολίτην μας τινὰ ἐν Ἀθήναις, ἵνα ἐρωτήῃ τοὺς εἰρημένους δικηγόρους ἐπὶ ποίᾳ βάσει ἔξεδωταν τὴν περὶ ἥς δ λόγος γνωμοδοτησιν καὶ ἀκολούθως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀλληθειῶν τῶν προετεθέντων ὑμῖν νὰ ἔξαξῃ ἄλλην γνωμοδότησιν. Ὁ εἰρημένος συμπολίτης μας, λαβὼν ἀπάντησιν παρὰ τῶν

αὐτῶν δικηγόρων δτι κατὰ τὴν περιγραφὴν ποῦ ἔκαμαν ἐντεῦθεν, τοιαύτην γνωμοδότησιν ἔξεδωσαν, καλέσας ταυτοχρόνως περισσοτέρους τὸν ἀριθμὸν τοῦ δικηγόρους ἐνεχείρησεν αὐτοῖς τὴν ἐπιστολήν μας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δοκίμας στηριχθέντες οἱ δεύτεροι ἔξεδωκαν γνωμοδότησιν ὑπὲρ τῶν ὑποφαινομένων, ἥτις μετὰ παρέλειψιν εἶκοσι τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέραν μᾶς στέλνεται ἀνυπερθέτως ἐνταῦθα.

'Επειδὴ δὲ καὶ ὁ Κύριος Φίλιος βασιζόμενος εἰς τὴν ἀνομον πρειρημένην ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἔκείνης καὶ μὴ δυνάμενος ἄλλως νὰ συνάξῃ τὰ ἀναγκαιοῦντα αὐτῷ χρήματα, εἰ μὴ διὰ τῆς ἐπιρροῆς τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως, καὶ ἐπειδὴ ἡ αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Διοικητής μας Μπεσίτη; Πασιᾶς ἐν τῇ ἄκρᾳ δικαιοσύνῃ του διέταξεν ὑμᾶς, Κύριοι, ἵνα ἔξετάσητε καὶ ἔξακριβώσητε τὸ δίκαιον, διὰ τοῦτο καὶ οἱ ὑποφαινόμενοι ἀπευθύνοντες ὑμῖν τὴν παροῦσαν ἀναφοράν μας παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ἵνα καὶ τὰ προεκτεθέντα ἅπαντα λάβητε ὑπὸ τὴν ὕριμον σκέψιν σας καὶ τὴν καλωσόην ἵνα περιμείνητε μέχρις ὅτου μᾶς σταλθῆ καὶ ἡ εἰρημένη γνωμοδότησις, ἔξ ής θέλει φωτισθῆτε ως πρὸς τὴν μελετωμένην ἀπόφασιν σας, τὴν δοκίμων ἀκολούθως ἐκτίθετε νόμιμον καὶ δίκαιον συμφώνως μὲ τὴν τιμιότητα τοῦ χαρακτῆρος σας.

Ἐδέλπιδες διι τὸν θὺ περιμείνητε τὴν στάλσιν τῆς εἰρημένης γνωμοδοτήσεως καὶ δὲν θὰ καταδεχθῆτε καὶ ὑμεῖς, Κύριοι, νὰ συμμορφωθῆτε μὲ τὴν αὐθαιρεσίαν τῶν προτέρων, ὑποστημειούμεθα μὲ τὸ προσῆκον πρὸς ὑμᾶς σέβας.

'Ἐν Ἱωαννίνοις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1854.

Οἱ ἐκ τοῦ ἔκτου βαθμοῦ ἀγγωστοὶ συγγενεῖς τοῦ ἀοιδήμου Ζωσιμᾶ καὶ δοῦλοι σας. Ἐκατερίνη Ζαϊκούστου
Διὰ Σταῦρον Κομπατῆν ὁ νίος τοῦ Ἱωάννης
Διὰ Ἀνναν Βασιλικῆν καὶ τέκνα τῆς Ἐλένης Συνοπούλας ως ἐπίτροπος
τῶν ἀνωθεν Παναγιώτης Οἰκονόμου

'Ο Ἀοίδιμος Ν. Ζασιμᾶς διαθέτων τὰ ἔαυτοῦ ἔμνήσθη πάντων τῶν εἰς αὐτὸν γνωστῶν συγγενῶν, εἰς οὓς κατέλιπε διάφορα καὶ πλούσια κληροδοτήματα. Ἐφιέμενος δὲ ὁ γενναῖος οὗτος ἀνὴρ νὰ ἴκανοποιήσῃ πάντας τοὺς εἰς αὐτὸν ἀγνώστους συγγενεῖς, κατέλιπεν αὐτοῖς κληροδότημα ἐκ ρουσθλίων ἀργυρῶν 1458.55 ὑπὸ τὸν δρον νὰ γίνῃ ἔρευνα παρὰ τοῦ ἐνταῦθα προεστῶτος, τῶν Ἐφόρων καὶ Ἐπιτρόπων τῶν τεσσάρων Ἐκκλησιῶν, νὰ ἀνακαλυφθῶσιν οἱ ἔχοντες ἐπιχρατέστερον δικαιώμα, εἰς οὓς νὰ διανεμηθῇ τὸ ρηθὲν κληροδότημα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διωρίσθησαν παρὰ τοῦ πρώην Ἱωαννίνων, νῦν δὲ ἀγίου Κρήτης, Κυρίου Ἱωαννικέν

διαιτηταὶ οἱ ἀξιότιμοι Κύριοι, ὁ Κύριος Γρηγόριος, ὁ πρώην Πρωτοσύγκελος, Π. Σακελλαρίου, Λέων Ι. Μελᾶς, Γεώργιος Ζήση καὶ ὁ Μιχαὴλ Γκόβελας, οἵτινες λαβόντες ὑπὲρ δψιν τὸ ἀρθρὸν Αον τῆς διαθήκης τοῦ ἀοιδίμου Ν. Ζωσιμᾶ, ἀκούσαντες καὶ τὰς ἀξιώσεις πάντων τῶν ἀντιποιούμένων δικαιώματα ἐπιχρατεστέρας συγγενείας ἀπεφάσισαν, ὅτι ἐπιχρατέστερον δικαίωμα ἔχουσι τὰ τέκνα τῆς Κυρίας Βασιλικῆς Γρηγοράσκου Φίλιππος, Νικόλαος καὶ Ἐλένη, τὰ ζῶντα ἔμεν κατὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Διαθέτον, μὴ ἀναφερόμενη δὲ ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ, εἰς ἄν καὶ ἐπεδίκιασαν τὸ μνημόνιον αἰληροδότημα. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, καίτοι περιβεβλημένη ὅλους τοὺς τύπους τῆς νομιμότητος ἔνεκα περιστάσεων ἐκτάκτων ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος. Πρὸς τὴν μὴ ἐκτέλεσιν αὐτῆς μέγα πρόσκομμα ὑπῆρξε καὶ ὁ Ἰόνιος Κύριος Μολυβάδας ἐξ ὄνδματος τῆς προμήτορος αὐτοῦ Παρασκευῆς ἀνεψιᾶς ἐξ ἀδέλφης τοῦ Μαραρίτου Ζωσιμᾶ. Αἱ ἀξιώσεις δικαιώματος αὐτοῦ γενόμεναι ἐκτοτε γνωσταὶ δι' ἐπιχρόπον του, τοῦ κυρίου Π. Κολοβοῦ, τοῦ συνυπογράψαντος τῶν δορισμῶν τῶν ἐπὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως διαιτητῶν, εἰσὶν ἀβάσιμοι, καθόσον ἡ συγγένεια τῆς προμήτορος αὐτοῦ (ἐλεοδοτηθεῖσης ἀλλως τε ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀοιδίμου Ν. Ζωσιμᾶ ζῶντος του) ἔστι μακροτέρα, ὡς εἰς τὸν γενεαλογικὸν κλάδον φαίνεται, δηλαδὴ πέμπτου βαθμοῦ ἐξ ἀγχισιείας.

Ἐν ᾧ τῶν τέκνων τῆς Βασιλικῆς εἴπι πέμπτου βαθμοῦ, ἀλλ' ἐξ αἵματος καὶ καθόσον τὸ καὶ κυριώτερον κατὰ τὸ γράμμα καὶ πνεῦμα τῆς διαθήκης τὸ αἰληροδότημα αὐτὸ ἀπεστάλη εἰς Ἰωαννινα διὰ νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἐν Ἰωαννίνοις παραλειφθέντας συγγενεῖς καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς ἀποκαταστηθέντας ἀλλαχόσε, διότι ἀλλως οἱ διορισθέντες ἐπίτροποι καὶ ἔφοροι τῶν ἐντοῦθα ἐκκλησιῶν ἥθελον ἀναλάβει ἐντολὴν λίαν δυσκατόρθωτον παραδεχόμενοι τὸ βάρος νὰ ἔξιχνιάσουν τοὺς παραλειφθέντας συγγενεῖς, τοὺς εἰς τὰ ἀπώτατα μέρη ἀποκαταστηθέντας.

Διὰ τοὺς λόγους δύνεν τούτους ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν ἡ φέρουσα δόλους τοὺς τύπους τῆς νομιμότητος γιωμοδοτῶ διι εἶνε δίκαιον νὰ ἐκτελεσθῇ.

'Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 20 Αὐγούστου 1858.

‘Ο δικηγόρος

‘Αναστάσιος Μπέτριος

Προσηρτημένη σημείωσις.

Ίδοὺ καὶ εἰς ποῖα μέρη εὑρίσκοντο οἱ συγγενεῖς τόσον ἐξ αἵματος καθὼς καὶ ἐξ ἀγχισιείας.

Εἰς Μόσχαν.

Εἰς Βρόδι (Αὐστρίας-Γαλλικίαν).

Εἰς Τεργέστην.

Εἰς Ἀθήνας, Πάτρας, Κέρκυραν, Μέτσοβον καὶ Χρυσοβίτσαν.

Εἰς Ὁδησσὸν καὶ

Εἰς Ἰωάννινα.

**ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΛΑΤΙΓΡΑΦΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΡΩΣΙΚΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΩΣ ΚΑΘΟΡΙΖΟΝ ΤΟΝ ΕΙΣΠΡΑΚΤΕΟΝ ΦΟΡΟΝ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΩΤΗΘΕΝΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ Ν. ΖΩΣΙΜΑ**

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ρωσσικοῦ ἀντιγράφου)

**Ἡ Φαρέρωσις τῆς ἐν Μόσχᾳ Παλάτας, τοῦ αὐλικοῦ
Δικαστηρίου τοῦ Βον Τμῆματος.**

'Η Διοικοῦσα Σύγκλητος λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐν Μόσχᾳ Βασιλικοῦ Ὁρφανοτροφικοῦ Συμβουλίου, περὶ τῆς Διαθήκης τοῦ Γραικικοῦ ὑπηκόου Νικολάου Ζωσιμᾶ, ἐπροσδιόρισε τὰς ἔρωτήπεις, αἵτινες παρειπέδυσαν ἐπ' αὐτῇ τῇ διοθήκῃ, ἵνα ἀποφασισθῶσι καὶ διαταχθῶσι διὰ δικαστικῆς μεσολαβήσεως. "Οθεν καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ὀπιστάλη ἡ παροῦσα ὑπόθεσις διὰ τῆς Κυβερνητικῆς ἀρχῆς εἰς τοῦτο τὸ Τμῆμα.

'Η πρώτη ἔρωτησις συνίσταται εἰς τὸ ἐὰν δὲ οὐκόλαος Ζωσιμᾶς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διαιτᾶξῃ εἰς τὴν διαθήκην του ἀναφορικῶς ἐκείνων τῶν κεφαλαίων, ἀτινα κατετέθησαν εἰς τὸ προφυλακτικὸν Θησαυροφυλάκιον τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ὁρφανοτροφείου ὑπὸ τοῦ κοινοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν του ὄνόματος διὰ ώρισμένα ἀντικείμενα.

'Απὸ τὰ ἐμπερικλειόμενα τοῦ Ὁρφανοτροφικοῦ Συμβουλίου ἀντιγραφα ἐκ τῶν δηλωτικῶν φαίνεται, ὅτι ταῦτα τὰ κεφάλαια κατετέθησαν παρὰ τῶν ἀδελφῶν Θεοδοσίου, Μιχαήλ, Ἀναστοσίου, Ζώη καὶ Νικολάου διὰ διαφόρους ἀγαθοεργικὰς πράξεις εἰς τὴν Γραικίαν καὶ Νίζναν, τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ λόγῳ αἰωνίου δανείου. 'Απὸ τὰς ἀνακρίσεις τῶν ἐπὶ τῆς διαθήκης ἐπιτρόπων, ταίνεται, ὅτι ἐκεῖνοι ἀπεβίωσαν δὲ Λος κατὰ τὸ 1793, δὲ Βος κατὰ τὸ 1811, δὲ Γος κατὰ τὸ 1820, δὲ Δος κατὰ τὸ 1827 καὶ τελευταῖος δὲ Νικόλαος κατὰ τὸ 1842 ἔτος, δοτις καὶ τὰ μνημονεύθεντα τῶν ἀδελφῶν του κεφάλαια διέθηκεν. 'Άλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ κεφάλαια ταῦτα κατετέθηπαν δὲ ώρισμένα ἀντικείμενα, καὶ ὥκολούθως δὲν ἀποτάλοῦσαν ἴδιοκτησίν τῶν προτελευτηθείστων προτώπων, διὰ τοῦτο δὲ Νικόλαος Ζωσιμᾶς δὲν εἶχε τὴν ἴσχὺν νὰ δώσῃ εἰς ἐκείνας τὰς ποσότητας ἄλλον προσδιορισμόν, παρὰ τὸν γεγονότιμόν εἰς τὰς δηλωτικὰς ἐπὶ τῆς καταθέσεως αὐτῶν, καὶ ως τελευταῖος διαθέτης νὰ ἐπαναλαβῇ τὴν κοινὴν θέλησιν. "Οθεν τὰ κεφάλαια ταῦτα νὰ χρησιμεύσωσιν ἐν ἀριθείᾳ κατὰ τὰς

ἀπὸ τῆς καταθέσεως αὐτῶν δηλοποιηθείσας συμφωνίας, εἰς τὸ ὅποιον καὶ οὐδὲν ἀντιλέγει ἡ διαθήκη. Πρὸς δὲ ὁ Νικόλαιος Ζωσιμᾶς εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἔκτελεσιν τῆς θελήσεως τῶν καταθετῶν, καὶ νὰ τὴν ἐπιφορτώῃ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς διαθήκης.

'Η δευτέρᾳ ἐρώτησις ἐὰν δύναται νὰ ίκανοποιηθῇ ἡ ζήτησις τῶν ἔκτελεστῶν τῆς διαθήκης διὰ νὰ τοῖς δοθῶσιν ἀπὸ τὸ προφυλακτικὸν Θη-
σαυροφυλάκιον γραμμάτια ἢ χρηματικὴ ποσότητες διὰ ἀντικείμενα μὴ προσδιοριζόμενα εἰς τὴν διαθήκην τοῦ Νικολάου Ζωσιμᾶ πρέπει νὰ ἀπο-
φασισθῇ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ίδιας διαθήκης καὶ ἐκ τῶν ἀντικειμένων
κερὶ τῶν δποίων ζητοῦνται.

Τὸ Βον καὶ Δον ἀρθρὸν τῆς διαθήκης δίδουσι τὴν πληρεξουσιότητα
εἰς τοὺς ἔκτελεστὰς αὐτῆς νὰ λαμβάνουν τοὺς ἐνιαυσίους τόκους τῶν εἰρη-
μένων γραμμάτιων ὅλους ἢ μέρος αὐτῶν, ὡς ἡ χρεία ἥθελε τὸ καλέση
τὸ ἐναπολειφθὲν ἐξ αὐτῶν, ἢ νὰ καταθέτωσι εἰς τὸ αὐτὸν προφυλακτικὸν
Θησαυροφυλάκιον τοῦ Ὁρφανοτροφείου πρὸς ὀφέλειαν τῶν ίδίων κατα-
στημάτων, ἢ νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ εἰς δποιον ἄλλο μέρος
ἀνήκει κατὰ τὸν προποδιορισμόν. Διὸ τὸ αὐλικὸν κριτήριον δὲν εὔρισκει
ἔμποδιον εἰς τὴν ἔκτελεσιν τῆς ζητήσεως τῶν ἐπιτρόπων, δηλαδὴ εἰς τὸ
νὰ λάβωσι τοὺς τόκους διὰ ἔξοδα, καὶ εἰς τὸ νὰ καταθέσωσι διὰ τὸ ίδιον
ἀντικείμενον εἰς κεφάλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν ἐναπολειφθὲν μέρος, καθὼς καὶ εἰς
τὴν ἔκτελεσιν ἄλλων διατάξεων, βάσιν ἔχόντων τὰ ἄψθρα τῆς διοθήκης καὶ
τῆς παρὰ τοῦ διαθέτον διοθείσης αὐτοῖς πληρεξουσιότητος, ἐπὶ πλέον δὲ
ὅτι τοῦτο ὅχι μόνον ἀνάγεται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἔκτελεσιν τῆς διαθή-
κης, ἀλλ' ἡ μεταχείρισις αὐτοῦ τοῦ κιφαλαίου χρεωστεῖ ἀφεύκτως νὰ χρη-
σιμεύῃ διὰ τὰ εἰς Βον καὶ ΛΗον ἀρθρὸν μνημονευθέντα ἀντιτείμενα.

Τρίτη ἐρώτησις ἀναφορικῶς τῶν δασμῶν, δηλ. ἀπὸ ποίας ποούη-
τος νὰ ἔκζητηθῶσι δασμοὶ καὶ ἀπὸ ποίος ὅχι ἡ διοικοῦσα Σύγκλητος
κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ ἐπὶ τοῦ δημούλου θησαυροῦ Ὑπουργοῦ, καὶ τοῦ
Γενι·οῦ Ἐπιστάτου τῆς διοικούσης Συνόδου διέταξεν, ὅτι ἀπὸ τῆς πρὸς
διφελος ἐλακητῶν Μοναστηρίων, ἀγαθοεργίας κατατημάτων καὶ δυφανῶν
γεννημένας προσφοράς, δασμὸς πρὸς 4% νὰ μὴν ἔκζητηθῶπιν. Παρεκτὸς
τούτου πρόκειται δὲν τὰ καταιεθέντα εἰς τὸ Θησαυροφυλάκιον κοινὰ κε-
φάλαια τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων, ἢ οἱ ἐξ ἑείνων τόκοι ἀνήκοντα εἰς τὸν 10%
δασμὸν καὶ ποὺ εἴκ τῶν κληρονόμων κιθυπωβάλλονται εἰς τὸν 4% δα-
σμόν. 'Η πρώτη ἐρώτησις ὡς προελθοῦσα ἀπὸ τὸ ἄδηλον τοῦ καιροῦ τῆς
εἰς Ρωσίαν διεμονῆς τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων, ἀποφασίζεται μόνον ἐκ
τούτου, ὅτι ἀπὸ αὐτοὺς ὁ Ζώης, Νικόλαιος καὶ Ἀναστάσιος εὔρισκοντο εἰς
Μόσχαν ἐν καιρῷ τῆς καταθέσεως τῶν κιφαλαίων, πρὸς δὲ ἐξ αὐτῶν μό-

νος δι Μιχαήλ ἐτελεύτησεν ἔξω τῆς Ρωσίας, τὸν νὰ προσδιορισθῇ διμος ἐκ' ἀκριβεῖς πόσον καιρὸν ἐκεῖνοι διέτριψαν σταθερῶς εἰς τὴν Ρωσίαν διὰ τὴν πολυκαιρίαν ἀπὸ τοῦ θανάτου των εἶναι ἀδύνατον. Μόλις ταῦτα καὶ ἀναλογίαν τοῦ καιροῦ τῆς καταθέσεως κατὰ τὸ 1790, 1800 καὶ 1818 καὶ τὴν ἐπέκεινα τῶν 50 χρόνων σταθερὰν διαμονὴν τοῦ Νικολάου εἰς τὴν Ρωσίαν πρὸς δὲ διὰ τὸ κοινὸν καὶ ἀμέριστον τῶν κεφαλαίων των, τὸ δικαστήριον γνωρίζει τὰ δῆμεντα κεφάλαια κατὰ τὸν 704 παράγραφον μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν ἐν τῇ ἀποδόσει αὐτῶν παρὰ τοῦ συμβουλίου διὰ τὴν μεταφοράν των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅποκείμενα εἰς τὸν 10 ἐπὶ τοῖς 100 δασμόν. ὅσον διμος διὰ τὰ κατατεθέντα ἐπὶ λόγῳ αἰωνίου δανείου κεφάλαιι ἐκεῖνα καθυποβάλλονται εἰς ἵδιατέρας διατάξεις τοῦ Ὁρφανοτροφικοῦ Συμβουλίου, διότι καθὼς τὰ ἴδια κεφάλαια μένουν οὕτω καὶ αἱ συμφωνίαι ἐπὶ τῆς αὐτῶν καταθέσεως δὲν ἥμποροῦν γὰρ βιασθῶσιν, ἀν διμος ἥθελον μεταφερθῆ ἔξω συνόρων τότε καὶ ἐκεῖνα δὲν ἔξαιροῦνται ἀπὸ τὸν ἕιθεντα δασμόν, ἀν κατὰ τοὺς νέμους τοῦ συμβουλίου ἀκολουθήσωμεν.

Τέλος ἀναφορικῶς τῶν προσώπων, εἰς τὰ διοῖα ἀνήκοντι χρηματικαὶ ποσότητες κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ Ν. Ζωσιμᾶ, τὸ δικαστήριον συμφώνως τῆς διατάξεως τῆς Παλάτιας καὶ τῆς διαπέψεως τοῦ Ὅπουργοῦ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ, κατὰ τὰ παρασταθέντα ὑπὸ τῶν τῆς διαθήκης ἐπιτρόπων ἀποδεικτικὰ καὶ εἰδοποιητικά, ὅτι ἡ χήρα Εὐφροσύνη Δόκου μετὰ τῶν τέκνων τῆς Ἀλεξάνδρου, Ἀριστοφάνους καὶ Ὄλυμπιάδος (ἴδε διαθ. ἄρθρ. 17, 18 καὶ 19) δι Ιωάννης καὶ Θεοδόσιος Κωνστ. Λαμπαδάριος (ἄρθρ. 21 καὶ 28), ἡ Αἰκατερίνη Γόζου μετὰ τῆς θυγατρός της Ἀγγελικῆς (22) καὶ ἡ Παρασκευὴ Γοργόλη (23) εἶναι αἱ κατ' εὐθεῖαν κληρονόμοι τῶν ἀτέκνων τελευτησάντων Ζωσιμάδων κατὰ τοὺς παραγράφους 942, 944 945 καὶ 954 τοῦ Δου τόμου, καὶ δυνάμει τοῦ 337 παρ. τοῦ V τόμου τοὺς γνωρίζει ἐλευθέρους τῶν 4% δασμοῦ, παρομοίως ἔξ ἐκείνων, οἵτινες σήμερον εὑρίσκονται εἰς Μόσχαν κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ κατὰ τοὺς ἀκολούθους παραγράφους ἐλευθεροῦνται ἀπὸ τὸν 10 ἐπὶ τοῖς 100 δασμόν. Ἀπὸ τοὺς εὐδισκομένους διμος ἔξω τῶν συνόρων ἀπαιτεῖται ἡ ἀφαίρεσις 10 τοῖς % ἐκ τῆς ποσότητος, ἡ ὁποία εἰς πραγματικὴν δόσιν ἀπὸ τὸ συμβούλιον ἐπ' ὀνόματί των ἀνήκει. Ὅθεν διὰ τὸ βέβαιον τῆς ἐν Μόσχᾳ διαιμονῆς τινῶν ἔξ αὐτῶν νὰ ἀπαιτηθῇ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων μαρτυρικὸν τῆς ἀστυνομίας διὰ τὴν ἐκθεσιν εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Ὁρφανοτροφείου ποῖος ἐλευθεροῦνται ἀπὸ τὸν 10% δασμόν, ἀκολούθως τὰ μνημονευόμενα πρόσωπα εἰς τὰ ἄρθρα 24, 25, 26, 27 καὶ 28 τῆς διαθήκης, δυνάμει τῶν παρ. 954 καὶ 957 τοῦ Λου τόμου δὲν ἔχουσι νομικὸν κληρονομίας δικαιώμα μὲ τὸν Ν. Ζωσιμᾶ, καὶ δι' αὐτὸν κατὰ παρ. 337 τοῦ Vου τό-

μου ὑπόκεινται εἰς τὸν 4 % δασμόν, μὲν τὸ νὰ εὑρίσκονται δὲ ἔξω τῶν συνδρων καθυποβάλλονται καὶ εἰς τὸν 10 % δασμόν ἐπὶ τῆς ποσότητος τοῦ κεφαλαίου, ἥτις τοὺς ἀνήκει κατὰ τὴν διαθήκην, δὲ μὲν εἰς δασμὸς ἀπαιτεῖται διὰ τὴν λῆψιν τῆς κληρονομίας κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νομίμου κληρονόμου, δὲ ἔτερος διὰ τὴν χρηματικὴν μεταφορὰν ἔξω τῶν συνδρων, ἃν τοῦ ὅποίου δὲν ἔχαιροῦνται μήτε οἱ κατ' εὐθεῖαν κληρονόμοι.

Ἡ διάταξις αὗτη καθὼς ἡ ἴδια διαθήκη, τὰ κεφάλαια καὶ οἱ κατατεθέντες δασμοὶ εὑρίσκονται εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ Ὁρφανοτροφείου, παρὰ τοῦ ὅποίου διηγέρθησαν αἱ ἀποφασισθεῖσαι ἐρωτήσεις, νὰ παρασταθῇ διὰ τὴν ἀπαίτουμένην ἐκτέλεσιν εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ τοῦ Ὁρφανοτροφείου συμβούλιον, τὸ ὅποῖον παρακαλεῖται νὰ διευθύνῃ τοὺς δασμοὺς κατ' εὐθεῖαν ἀφ' ἑαυτοῦ του εἰς τὴν τοῦ βασιλικοῦ Θησαυροφυλακίου Παλάταν. Κατὰ συνέπειαν τῆς παρούσης δικαστικῆς διατάξεως τὸ αὐλικὸν δικαστήριον τῇ 22 δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος 1848 ἔτους ἐγνωστοποίησεν τὸ ἐν Μόσχᾳ συμβούλιον τοῦ Ὁρφανοτροφείου διὰ τὴν προσήκουσαν ἐκτέλεσιν, ὅπως ἔκεινο τοὺς ἀνήκοντας ἀπὸ τὰ μνημονευόμενα εἰς τὴν διαθήκην τοῦ Ζωσιμᾶ κεφάλαια δασμοὺς ἔξαπεστείλῃ κατ' εὐθεῖαν ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὸ Θησαυροφυλάκιον, ἵνα καταριθμηθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀσυνάκτων. Τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ παρόντος εἰδοποιεῖ τὴν τοῦ Βασιλικοῦ Θησαυροφυλακίου Παλάταν. Τὸ πρωτότυπον ὑπέγραψεν δὲ δικαστὴς Στεφάνοβ, δὲ Συγκάθεδρος Λαλπίνης, ἐπειδειώσεν δὲ ὁ Μυστικὸς Σύλεγγος.

Περὶ τῆς καταριθμήσεως ἐπὶ τῶν ἀσυνάκτων ἐπὶ τῆς διαθήκης
τοῦ Ζωσιμᾶ δασμῶν

² Αριθ. 40.

Τῇ 12 Ιανουαρίου 1849.